

פמ: רבינו חננאל

וּמִקֵּינִי רַב הֵכִי קִטְנִי
לֵאמֹר אֲחִי וְאֶחָד שְׂוֹת
לַעֲצֹמִי שֶׁלֹּא יִטְלֹטֵל שָׁמַיִם
אֲמוֹנָה בְּנֵי וְשֵׁתִי שְׂוֹת
בְּנֵי אֲחִי. אֲמַר רַב יוֹסֵף
בְּנֵי דָמְנָן בְּנֵי דְגִדּוּל שְׂוֹת
לֵאנִי קֵטֵן. דְּגִדּוּל מִדּוּר
קֵטֵן אֲסוּר. אֲמַר רַב
יְהוּדָה אֲסוּר שְׂוֹת לֵאנִי
שֵׁי אֵלֵּא אִישׁ מִחֲצִית
הָרְאִיתָ לְיָרִידָה לְבַגְלָהּ,
וּמִחֲצִיתָ הָרְאִיתָ לְבַגְלָהּ
דְּגִדּוּל מִיִּשְׂרָאֵל בְּמִשְׁפָּחָא.
ז' יִגְפֹּסִי כֵּל כִּלְמִים
קֵטְנִים שְׂוֹתוּ מִכּוֹחֵיהֶם
(גְּדוּלָה). תְּרִיבִי לֵאמֹר
בְּהֵן. גְּדוּלָה מִכּוֹס. אֲמַר
הֵקֵטֵן שְׂוֹתֵיךְ כִּמְלֹא
וְאֵין לֵב מִחֲצֵלָה
בְּהֵן (חֲצֵר א' חֲצִי)
(אֲמַרְיִנִי רַב הֵקֵטֵן אֲסוּר)
אֲבִי ש' מִחֲצֵה הָרְאִיתָ
לְבַגְלָהּ. אֲמַר רַב
לְיָרִידָה לְבַגְלָהּ. קֵטֵן שְׂוֹת
מִשְׁתֵּרִי לִבִּי. דְּגִדּוּל
דְּבִצִּי מִחֲצִית בְּמִשְׁפָּחָא
סְלוּקִי סְלוּקִי מִשְׁפָּחָתָא
מִכּוֹחֵיהֶם. וְכִי רַב דְּאֲמַר רַב
מִנְהֵם. וְכִי אֲמַר עֲשֵׂה שֹׁמֵל
קִבּוּצֵי גִלּוּ מִחֲרָרִים כְּלֵל
גְּדוּלָה. דְּרֵאִי סְלִיק נִשְׁפָּחָה
מִכּוֹחֵיהֶם. אֲמַר אֲבִי בְּהֵן
עֲלִיהֶם. אֲמַר כִּי בִיחֵי עֲשֵׂה
לְפָנֶיהֶם דְּקָמִי אֲמַר אֲצַנְבֵּה
וְרַחֲמֵי ו' שְׂפִיחִים. וְרַחֲמֵי
בְּהֵן גְּדוּלָה בְּמִשְׁפָּחָתָא. דְּרֵאִי
סְלִיק נִשְׁפָּחָה מִכּוֹחֵיהֶם. וְרַחֲמֵי
אֲמַר אֲבִי בְּהֵן
עֲבָד לֵאמֹר דְּקָמִי בְּחִירָה
לְפָנֶיהֶם. אֲמַר אֲבִי לֵאמֹר
סְלוּקִי סְלוּקִי מִשְׁפָּחָתָא.

בפי' בכל מערבין (ועל דף ג:) והוא
נשכר כמילואו כדמלית לאותה בליטה
בשכר ביה רביש שיהי גבוה * נעשה כס'
רוח ד' דהא בית שאין חסוי * וקדומו
והוא מטלטלין בו אלא בארבע אמות
אסור * דלא שלטי ביה רביש שהרי
תחתיה הוא מכל ד' והא דלמך בפי' *
רשבת (דף ה.) * דלחן כדמלית למעלה
מ' היינו משמע קרקע כדמלית
אין נעשה האויר כדמלית למעלה מ'
דלמך התם דלחילו ביה רבנן *
קולו רה"ר * שהאור למעלה מ' מקום
פטור וגזוהא דלא היא כדמלית אלא
רשות היחיד היינו משום גודל אחיזת
קרקע * דגיס לא היא כדקשה
כדפיר' * לעיל לא כפתוח וליה"ה
דהו כ' חורי רשות היחיד וכן יז'
הינא לרשות הרבים רחב ד' * דהו
רשות היחיד היינו סמוך לחילון תוך *
דהו כ' חורי רשות היחיד ומגוול
דחשיב דאי כהמאזא תפילין * ולקמן דף
קא: * רה"י הינו משום שלשה קצוות
גדיש שהאסוקפיה נעשה כ' * דהו רשות
היחיד כמגוול שיהי גבוה * דהו רשות
היחיד אפילו איכא רה"ר מגורה תחתיו
כמו עגלות דהו רה"י * ותחתיה רה"ר
הוא (רש"י שם דף טז.) * ורש"י פירש גמי
לקמן * ואמתניתין דגב גדול אקסון
לקטן גבי מה חצר ומיכרלא מחליט
שלא יהא גב בולט חוצה להן דאי לא
מיכרלא לא אחר גוד אקסון וגדול
גמי אקסון שאין לו שום מחיצה וכל
שאין לו מחיצה אינו רשות היחיד וכן
בשעתהין גבי גגין השוין לר"מ כו'
דפריך קשה דרב ארבי פי' בקוטרם
לית ליה גוד אקסין ה"י בגגין השוין
לר"מ מאי רבי חזי ללא אקסון כל חד
אחבריה דחדא רשותא משוי להו
מיהו בני רה"ר הסובבים לפניהם
ולאחריהם ולצדי השולצה אמאי לא
הוה עליהו גוד אקסין כהא מחיצה לגגין כ'
מיהו בירושלמי משמע דלא חשיב
כדמלית אלא איכא (ו) אחר * ויחנן
זיון * ומתלים שהיו גבוהים * ורחנן
זיון * מותחין כאן וכו' ועלכך שלא
יחליף משמע דחשיב להו מקום פטור

קן כל הנג אסור כי כל הנג
 הכוללת לרש"י ורש"י דלא
 מליה דלא מליה מקום אסור
 ולמין לוי"ד היו מוכו כמליה
 רשות לעצמו בשלמא
 לרב קשיא אמרי בי
 יטלטל ב' אמות בגג
 והא א"ר אלעזר כי ה
 בי רב משמיה דרב
 אלא בד' אמות והני
 להן אלא גגן מאי א
 דשרו לטלטולי בכליל
 דאוקימנא שלא יטלטל
 ושתי אמות בגג זה ה
 אמות בגג זה א"ר אמר
 הא שמעתא א"ר אמר
 ואהא אמרת ניהלן
 הגדול מותר והקטן
 אמר רב יהודה אמר
 שיש דיוורין על זה ור
 הא דקטן מחיצה נדר
 זה ועל זה שניה מותר
 לכו ל"ש הגדול שיש
 על זה הגדול מישת
 במלואו אבל אין מחי
 זה שניה אסורין והא
 אמרי לכו דיוורין הכי
 שיש מחיצה ראייה
 ראייה לדירה על זה
 וקטן נפרץ במלואו א
 לדירה על הגדול וא
 הקטן אפילו קטן
 טעמא כיון דלא עכתי
 נפשיהו מהכא כהא
 סולם קבוע לגגו ה
 אמר אב"י בנה עלייה
 לפניה דקה ארבע הו
 רבא פעמים שהדק
 דעכידא להרי תרב

כל גגות פרק תשיעי עירובין

רשום לעלמנו. קא סלקא דבי שמואל סנו. חית ממנו רב דקתי אין לכן לכל אחד הא בגנו ויעלמנו: לא שמע

לשמואל נוחא אלא ב משמיה דרב שלא בב' אמות בגנ זה וכן אמר הוה אבא רבא מרזו אין מוטלמין בו דבי שמואל תנו אין לן אלא אלא גנ לאו וימי אלימא ממתנ' שתי אמות בגנ זה ב' אמות בגנ זה וב' אמות לא שמעי לה יוסא אמרת תהילן גדול הסמוך לקמן סור ואמרת לן עלה שמואל לא שנו אלא על זה דהויא לה אבא אין דיוורן על א"ל אנא הכי אמרי חצה על זה ומחיצה בניפוי וקמן נפרץ לא על זה ולא על דיוורן אמרת לן אי אמרי לבו ליש אלא יירה על זה ומחיצה גדול מישתרי בניפוי ל' ש מחיצה ראויה ל' ראויה לדירה על יד לבני גדול מאי מחיצה סלוקי סליקו אמר רב נחמן עשה רב בכל הגגין כולן על גבי ביתו ועשה רב בכל הגגין כולן אמר לאיסור היכי דמי צא דביתיה דאמר לנמורי

ותק כל אחד יטלטל בגגו משמע: וסני
תא כדיויה דמותי מינה מיוחנת לדני
אלא נזר דמשמע דלא יטלטלו אלגז בנא
י הא שמעא. דשמואל דנימא גוד אסיק
במחיות כי הני שאין ניכרות: גג
גדול סמוך לקטן. גדול עודף עליו
לכאן וללכא: הגדול מוסר. לטלטל
גז דוירין שבו ואפילו לרד דעל
מחיות של מטה שישן בעודפו לכאן
ולכאן מחיות הניכרות אין וגוד
אסיקהו ואית להו גפוי וכן פירא
שנגד הקטן תפחה איה לגדול וכן
קטן אסר עליו דהו כשתי חצירות
ותפח בנייה: אבל קטן אסור.
לדעיה ה' מלואו ולא פתחא הוא
ואסרי עליה בן גדול: שיש דוירין
על זה ועל זה. שעוברין כל שעה
מזה לזה הלכך ליכא למימר גוד
אסיק במחיה התחתונה שביניהם
מפני שדרסת הוא: אבל אין כן
דוירוס. אמרינן דה גוד אסיק ומותר
אף הקטן. אלמא אף במחיה שאינה
ניכרת אית ליה לשמואל גוד אסיק
דלא לאו דמחזירין על און דריסה
מזה לזה: שיש מחיה על זה ועל
זה. כל סביבותיהן חוץ ממנגד
חצורן השתא משמרי גדול בגיפוס:
אבל אין מחיה לא לכאן ולא לכאן
שניסן אסורין. לקטן נמי אסר
אגדול דהואיל ולא הוו גיפוס ממש
אלא על ידי גוד אסיק לא הוו גיפוס
לשויה תפחה לגביה דפתחא דמיכר
בעין וכהני לא עבדי אסורין: אמרי
לכו דוירין. אם הזכרתי לכם
שום דירה בדבר כך אמרתי לכם.
רבי יוסף חלה ושבת תלמודו: לא
שנו. דקטן אסור בין לדירי קטן
בין לדוירי גדול אלא שיש מחיה
ראיה לדירה כלומר מחיה קבועה
וקיימא דתרייהו גלו דעמיהו דעו
אשמושי כל חד בדירה הלכך גדול
מותר בשלו דפתחא הוא ולא אסר
קטן עליהו וקטן אסור לשניהם
(ו) משום דנפרך במלואו לגדול ואסרי
עליה בני גדול ולדעיה נמי לא
משמרי דכיון שגדול ליה מריה מחיה

קבוצה של סלקי נפשיה מנייה ולא אחלי לגביהו: **סלוק** סלוקי ונפשיה:
 קטן קטן ומגו ואחליה לנני גדול: **הוסר ככל הגנין**. ואחיליו לרננן
 לדיקין דלחיהו לא עבר סלקס ונפשיהו ואחליהו לגביה: **בנה**
עליה. והקיף כל גגו מחיות לעליהו. דקס. פחה קטן פחה
 ללד הגנין: **הוסר כולן**. דגלי דעמיה שדק מחזיק ביה וחס לא
 והקפידו לעשות כן אחליהו לגביה: **עמיס** עמיס דחמק לאיסור. ואחלי
 לרני מאיר דמשיח כל הגנות נבות חמת אסור ביה: **עצרה** לרני
סרביזיה. שפחה ללד גינתו ומחילה של זר הגנין הניח סחומה:
 לנטורי

ועשה לפניו דקה ד' הותר בכל הגגין. לפי מה שפרשם כביד מעברין (ולעיל דף טו: ושם סא.) דקה היא מחמה מפרש ר"י הכא דכשנה עליה ועשה מחמה כל סביב גגו ופחתה ללד הגגין ועשה לפני הפחת ד' או היו משמים קבוע אבל בלא דקה ירא להשמשם ש משמים קבוע מפני נמי גגין ואחרים וקשה לדבול דקה נמי אמר לעיל דלס' יד מחמה רחמה לזריעה על הגגול וזה על הקטן ולפילו קטן נמי שר לבני גדול ר"ל גרים החוצר לו הגגין פירות אש עיניו שלר הגגין וזה לא עירב עמם אינו אומר עליהם לדיקון ועשה דקה סילק עמנו מהם ואמר לומר לפירושם ללד הגגין הוא פירן במילולו או עליה אינה אלא בחצי הגג שאם היה כל הגג מוקף מחמה בלא דקה נמי לא היה אומר ולשון פעמים שהדקה לאיסור לרץ ליישב בהדקה אינה עושה לא איסור ולא היתר: כרמלית

מסורת הש"ס

- (א) [לעיל י' וש"נ].
(ב) [שם"א: ארבעה].
(ג) [נדרים מא. ד' ז"ל
לר"י].

(א) רש"י ד"ה לא שנו וכו'
דמשום דנפק: (ב) יום'
ד"ה במהירות וכו' דאקול'
כיה רנן מקולי רה"ר:
(ג) בא"ד ורש"י פי' נמי
לקמן. גי' דף צב סוף ע"א:
(ד) בא"ד והכי אימא התם
א"ר יוחנן:

גליון הש"ס

גמ' ומי אלימא
ממתינתה. שנת דף יב
ע"ה ידף פג ע"ה:

מוסף רש"י

לא שמיע לי הא
שמעתא. דרנ יוסף
תלמידו דרב יהודה שוה
תלמיד של רב ושמואל,
וחלזי רב יוסף ונעקר
תלמודו וכשהיה שומע
מימרא דרב ושמואל ואינו
זוכר לביחיה שמעיה
מתמיה ונלו תלמידו של רב
יהודה אני ולא אמר לי
שמעיה זו, ואבי תלמידו
מחזירו (נהל'ס ט"ז ע"ג דנ"ח)
... (נ"ח).